

γράφει μου τὴν τιμὴ τους καὶ μὲ τὴν πρώτη περι-
στασὴ σοῦ τὰ στέλνω. Ἀκόμα ἂν θές σύστησέ μου
κάμποσα βιβλία δ.κά μας νὰ διαβάσω.

Μὲ πολλὴ ἀγάπη, θαυμασμοῦ
κι' ἀπέραντη ἀφοσίωση,...

ΦΥΛΛΑΔΕΣ

ΤΟΥ ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ*

Σ'

ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΦΕ

Ἄν μπαίναμε μαζί του, θὰ πεθαίναμε ἀπὸ πείνα
διπλῇ. Κ' ἴσως ἡ ψυχικὴ θὰ εἴταν ἡ μεγαλύτερη.
Ἄς τὰ ποῦμε πάλι: πίνοντας τὸν καφέ μας ἀπ' ἔξω
ἀπ' αὐτὸ τ' Ἀττικὸ ζαχαράδικο.

... Εἶναι τώρα ὡς ἑκατὸ χρόνια ποῦ τραβάει
ὁ δασκαλισμὸς ἀπὸ τὴ μιὰ, κ' ἡ ἀλήθεια ἀπὸ τὴν
ἄλλῃ. Κι ἂν εἴτανε μονάχα νὰ διδάσκεται ὁ δασκα-
λισμὸς στὰ Σχολεῖα, τὸ σκονιὶ θάσπανε τώρα καὶ
πολὺν καιρὸ. Μὰ γιὰ τὴν κακὴ του τὴ μοῖρα τὸ
Ἔθνος, ὅ,τι ἔβαλε κάτω τὸ καριοφύλλι, δὲν εἶχε χέ-
ρια γιὰ πέννα! Καὶ μῆτε διάθεσις δὲν εἶχε νὰ σπάνῃ
τὸ κεφάλι του μὲ γραψίματα καὶ μὲ διαδόσματα
μόνο ἀπὸ τὴ βιάσι, του νὰ τὸ ρίξῃ στὴν ἀκαμωσιὰ
καί, στὸ γλέντι, ἀφῆκε σὲ χέρια δασκάλων τὸ ἱε-
ρώτερον πρᾶμα ὕστερ' ἀπὸ τὴ θρησκεία, — τὴ φιλο-
λογία του. Ποίημα ἔδλεπε; Δάσκαλος ἢ δασκαλο-
παῖδι; τὸ εἶχε γραμμένο. Κι ἂν δὲν τ' ἔγραφε δάσκα-
λος, ἐκεῖνος τ' ἔκρινε, τὸ στεφάνωνε ἢ τ' ἀφόριζε.
Ἱστορία; Δάσκαλος, ἢ δασκάλου κοπέλλι κι αὐτὴ.
Παραμῦθι ἢ δράμα; Πάλι αὐτὸς μᾶς τὸ σκάρωνε
καὶ τὸ δράμα καὶ τὸ παραμῦθι. Ἕνας τοὺς μονάχα
ἔτυχε νάχῃ μέσα τοῦ ρωμισοῦνι καὶ τέχνη ἀληθινή,
καὶ πήγανε νὰ τονε φάνε. Ἄρον μάρων τὸν ξορίσανε
στὸ νησί του. Ὅλο τὸ Ἔθνος στὸν ὦμο τους τὸ πη-
ραν. Τὸ πνίξανε μέσα στὴν καταχνιά τους ὅτι ἄρ-
χισε νάνεσαιν. Ὅτι γεννοβολοῦσε ἡ πέννα τους,
μέσα στὴ γραμματικὴ τους εἴτανε βουτηγμένο, σὰν
μὲς στὸ κερί κομμάτι γιτίλι, κι αὐτὸ δανεικό. Καὶ
τί μπορούσανε νάχουνε δικό τους! Ἀφοῦ ἄλλο δὲ
συλλογιοῦνταν παρὰ τὸ τί εἶπε τὸ δεῖνα μεγάλο κε-
φάλι, καὶ τὸ τί ἔγραψε τὸ τάδε, ποῦ καιρὸς νὰ κα-
θίσῃ καὶ νὰ ρωτήσῃ καὶ τὸ δικό του τὸ κεφαλάκι ὁ
δάσκαλος, ἴσως μαθὲ τοῦ πη κι αὐτὸ κατιτίς!

Καθίσανε λοιπὸν οἱ φίλοι στὴν Ἔδρα τους, καὶ
θέσπισαν: Πῶς τὸ μέτρο πρέπει νὰ εἶναι ἔτσι, ἢ
«λύσις» ἔτσι, ἢ «κἀθάρισις» ἔτσι. Φυσικὰ τοὺς νό-
μους αὐτοὺς τοὺς ἔστρωναν γιὰ τὴν Ποίησι. Γιατὶ τὸ
Ἔθνος εἴτανε νέο, κι ἄρχιζε ποίησι νὰ τοὺς γυ-
ρεύῃ. Ἀξαφνα, ἐκεῖ ποῦ ἀπὸ τὴ μιὰ τὴν πλευρὰ
τῆς Ρωμισοῦνις ὁ δασκαλισμὸς μετάφραζε τὸ Ρα-
κίνα, ἢ ἐκλεθε τὸ Βερανζέρο, πετιέται ἀπὸ τὴν

ἄλλῃ ὡς τὰ μεσοῦρανα ἓνα μετέωρο καὶ γεμίζει τὸν
κόσμο οὐράνιες φλόγες. Μιὰ ψυχὴ θεία καὶ λεύτε-
ρη, ποῦ μὲ τὸν πρῶτο τῆς ἀθάνατο στίχο γκρέμισε
ὅλο τὸν πύργο ποῦ πολεμοῦσαν οἱ δύστυχοι ἐκεῖνοι
μανιακοὶ νὰ μᾶς χτίσουν ἀπὸ μουχλιασμένες περ-
γαμηνές. Μιὰ ψυχὴ, ποῦ ἐννοίωσε μονομιᾶς ὅλη
τὴν καρδιὰ τῆς ταλαίπωρης Ρωμισοῦνις, καὶ τὴν
τραγοῦδῃσε μὲ τρόπο ποῦ ἔμεινε ἡ Ρωμισοῦνι μα-
γεμένη κ' ἐκστατικὴ.

«Στῶν Ψαρῶν τὴν δόλομαυρὴ ράχη
Περπατῶντας ἡ δόξα μονάχῃ,
Μελετᾷ τὰ λαμπρὰ παλικάρια,
Καὶ στὴν κόμη στεφάνι φορεῖ,
Γενομένο ἐπ' ὀλίγα χορτάρια,
Ποῦ εἶχαν μείνει στὴν ἔρημῃ γῇ».

Εἶπε ἡ ψυχὴ ἐκείνη, κι ἀνατρίχιασε ὅλο τὸ Ἔθνος
ἀπὸ συγκίνηση. Πῆγε νὰ χαλάσῃ ὁ κόσμος. Φώνα-
ξαν οἱ δασκάλοι, φώναζε ὁ φραγκοκλέφτης ὁ Σου-
τσος. Τὸ Ἔθνος τὴ δουλειὰ του. Ἄλλο δὲν τραγου-
δοῦσε παρὰ τὰ θεία λόγια τοῦ Σολωμοῦ· γιατί τὴν
καρδιὰ του καθρέφτιζαν.

Πετιέται κατόπι ἄλλος, ὕστερ' ἄλλος. Ὁ λαὸς
τοὺς ἀνέδασε ὅλους στὰ ὕψη τοῦ Παρηχσοῦ, γιατί
ὁ λαὸς, ὅσο ἀλυσσοδεμένο κι ἂν τὸν κρατοῦσαν οἱ
δεύτεροι τύραννοί του, ἀποθαμμένος δὲν εἴταν, καὶ
γύρευε ποίησι ζωντανή. Ἀπὸ δῶ εἶχαν οἱ δασκά-
λοι, ἀπὸ κεῖ εἶχανε, βάλανε στὸ χέρι τὸ Ζαλακώ-
στα. Τοῦ δίνει ἓνας τρομερὸς Ἀρχιμμητῆς τὸ Ἑλ-
ληνικὸ τὸ Λεξικόν, τονε χαδεύει στὸν ὦμο, καὶ τοῦ
συρρίζει στ' αὐτὴ πῶς ἂν κάμῃ τὸ νερὸ ἔδωρ καὶ
τὸ μπαρζύτι πυρίτιδα, ἂν πλουτίσῃ καὶ τὴ φτώχεια
καὶ τὴν κάμῃ κι αὐτὴ περίαν, θὰ καταντήσῃ ἄλλος
Αἰσχύλος, θὰ κερδίξῃ καὶ τὰ βραβεῖα τοῦ Βουτζινᾶ.
Εἰδεμὴ, δὲν ἔχει βραβεῖα. Κ' ἔτσι τονε μισοχάσαμε
τὸ Ζαλακώστα. Ζήτησαν καὶ τὰλλα, τὸ Φταννησιώ-
τικο τὸ καμάρι νὰ τὸ σκληθώσουν κι αὐτό. Μὰ ὁ
Βαλαωρίτης, πιστὸ καὶ δυνατόγνωμο τῆς Ρωμισοῦ-
νις παιδί, τοὺς λέει, ὅχι. Σὰς δίνω τοὺς προλόγους
μου, καὶ τίς νότες μου· μὰ τὰ τραγοῦδια μου τὰ
φυλάω γιὰ τὸ Ἔθνος. «Βέβαια, βέβαια! φώναξαν
τότε οἱ δασκάλοι. Ἡ δημοτικὴ εἶναι ἰδιαζόντως
γλώσσα ποιητικὴ».

Κ' ἔτσι, μᾶς παράδωσαν οἱ φίλοι τὸ κάστρο
χωρὶς νὰ τὸ νοιώσουν. Ἡ μόνη φιλολογία ποῦ ἔ-
χουμε ὡς τὴν ὥρα, καὶ ποῦ τῆς ἀξίζει τῶνομα, εἶναι
φιλολογία ποιητικὴ. Ἀρχισε τώρα κ' ἡ σειρά τῆς
ἄλλης. Τὸ Ἔθνος πεινάει, καὶ γυρεύει τώρα φαεῖ.
Ζητάει νὰ διαβάσῃ, καὶ διαβάζοντας νὰ γελάσῃ, νὰ
κλάψῃ, νὰ μετανοιώσῃ, νὰ θυμώσῃ, ν' ἀγριέψῃ, νὰ
πολεμήσῃ, ἂν εἶναι ἀνάγκη. Πιάνει λοιπὸν ἀπὸ τὸ
λαιμὸ τοὺς μαγεῖρους ποῦ τοῦ νεροεράζανε μούμιες
τόσα χρόνια, καὶ τοὺς φωνάζει: — Γιὰ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ, φτάνουν οἱ μούμιες! Ψῆστε μου κ' ἐν' ἄρνι
στὴ σούβλα νὰ φάω! Δόστε μου τὴ θροφή ποῦ ζη-
τάει ὁ πεινασμένος μου νοῦς! Χύστε αἷμα καθάριο
στὶς στεγνωμένες μου φλέβες! Ρωμιὸ μ' ἔκαμε ὁ
Θεὸς, ρωμαῖκο χῶμα πατῶ, ρωμαῖκο ἀέρα ἀνε-
σαίνω, — πῶς θέλετε νὰ τὰ χωνεύω τὰ δόλοστεγνα ξε-
ροπέτσια ποῦ μοῦ ξεθάβετε! Μὲ τὴ μασιὰ τὰ παίρνω
καὶ τὰ πετῶ, καὶ ἡ μοῦ δίνετε ὅσα ἡ καρδιὰ μου

*) Ἡ ἀρχὴ στὸν ἀρ. 353.

γυρεύει κι ὁ νοῦς μου ὀνειρεύεται, ἢ πεθαίνω ἀπὸ τὴν ἀτροφία.

Τὰ λέει αὐτὰ ὁ λαὸς ὁ καημένος, ὅχι φυσικὰ μὲ τὸ στόμα του ἢ μὲ τὴν πέννα, ποῦ ἂν μπορούσε ἔτσι νὰ τὰ φωνάξῃ θὰ τὸν ἀκούγαν κ' οἱ δασκάλοι· μὰ τὰ λέει μὲ τὴν ἀδιαφορία του πρὸς τὰ δασκαλῆσια, μὲ τὴν ἀκαμωσιά του, μὲ τὴν ἀμάθειά του, μὲ τὴν ἀφιλοκαλία του, μὲ χίλιους τρόπους ποῦ μιλᾷτε στὸ νοῦ τοῦ καθενὸς παρατηρητῆ ποῦ τὸν ἀγαπάει, τὸν πονεῖ, τὸν νοιώθει. Οἱ δασκάλοι ὅμως, κουκκί ἀπ' αὐτὰ δὲν ἀπεικάζουν. Αὐτοὶ παραπονοῦνται μονάχα πῶς τὸ ἔθνος δὲν ἔχει ὁρεξὴ νὰ διαδάξῃ. «Ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑπάρχουσιν ἀναγνώσται». Δὲν τὶς ἀγοράζει κανένας τὶς μούμιες. Ἀς τοῦ φτειάξουν ὅμως ἔργα

ποῦ νὰ καθρεφτίζεται ἡ ψυχὴ του κ' ἡ γλώσσα του, καὶ νὰ δοῦν. Κοίταξε πῶς τὰ χάφτει ὁ λαὸς τὰ λίγα ψύχουλα ποῦ ἐδῶ καὶ κεῖ τοῦ σκορποῦνε. Κοίταξε πῶς τὰ νοστιμεύεται, ὡς καὶ τὰ κουτσὰ τὰ ρωμαῖκα ποῦ τοῦ σερβίρουνε στὰ φραγκορομάντσα τους, οἱ «ἐπιφυλλίδες». Κοίταξε τὶς ἐφημερίδες τὶς ἰδίες ποῦ τὶς διαδίδει· σήμερα καὶ δὲ σὲ πιάνει ἀνέκατος ἀπὸ τὶς βαρεῖες τὶς Ἑλληνικοῦρες· μόνο, ὅπου χρειάζεται δύναμη, ζωὴ, κίνηση, ἐκεῖ δακνίζονται ἀπὸ τὴ γλώσσα τὴ δυνατὴ, τὴ ζωντανή, τὴν παντοκίνητη. Τὴ γλώσσα ποῦ καὶ τὰ συστακτικὰ ἔχει, καὶ γραπτὸ της εἶναι νὰ δώσῃ τὸ ὅλικο γιὰ τὴ φιλολογία τὴν ἐθνική.

Νὰ σοῦ πῶ τώρα καὶ κάτω στ' αὐτὶ πρὶ νὰ ση-

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΤΟΣ Ε'

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Α'. ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1910

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1910

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Ταμῶν καὶ Τράπεζας.....	Δρ. 1,179,397.15	Κεφάλαιον μετοχ. διηρημένον εἰς 60,000 μετοχ. Δρ. 6,000,000.—	
Δάνεια ἐπ' ἐνέχυρον λαχειοφόρων ὁμολογιῶν καὶ χρηματογούρων Δρ. 3,217,061.10		Δρ. 21,397.10	
Δάνεια ἐπ' ἐνέχυρον λαγειοφόρων ὁμολογιῶν καὶ χρηματογούρων Δρ. 181,995.70		Δρ. 3,088.25	
Συντάξεις ἐν γαμοφύλκῳ.....	Δρ. 3,399,086.80	Δρ. 12,000.—	Δρ. 36,485.35
Συντάξεις ἐν γαμοφύλκῳ.....	Δρ. 2,798,265.58	Δρ. 4,216,024.60	Δρ. 7,492,251.91
Αποδείξεις μεθοδοσιῶν λειτουργῶν μέσης ἐκπαίδευσεως ἐν γαμοφύλκῳ.....	Δρ. 282,687.81	Δρ. 8,218,359.61	Δρ. 2,924,289.45
Δάνεια ἐπ' ἐνέχυρον χρυσοῦ, κοσμημάτων κλπ.....	Δρ. 42,127.47	Δρ. 39,855.75	Δρ. 8,675.50
Δάνεια ἐπ' ἐνέχυρον ἐπίπλων, καὶ ὀφείλονται ἐπὶ πλῶν μὲ δόσεις.....	Δρ. 728,528.20	Δρ. 52,500.—	Δρ. 8,151.15
Δάνεια ἐπ' ἐνέχυρον ἐπὶ πλῶν μὲ δόσεις.....	Δρ. 5,295.30		
Δάνεια ἐπ' ἐνέχυρον ἐπὶ πλῶν μὲ δόσεις.....	Δρ. 840,642.70		
Δάνεια ἐπ' ἐνέχυρον ἐπὶ πλῶν μὲ δόσεις.....	Δρ. 184,095.39		
Δάνεια ἐπ' ἐνέχυρον ἐπὶ πλῶν μὲ δόσεις.....	Δρ. 36,617.75		
Δάνεια ἐπ' ἐνέχυρον ἐπὶ πλῶν μὲ δόσεις.....	Δρ. 4,500,000.—		
Δάνεια ἐπ' ἐνέχυρον ἐπὶ πλῶν μὲ δόσεις.....	Δρ. 530,967.20		
Δάνεια ἐπ' ἐνέχυρον ἐπὶ πλῶν μὲ δόσεις.....	Δρ. 1,837,291.55		
Δάνεια ἐπ' ἐνέχυρον ἐπὶ πλῶν μὲ δόσεις.....	Δρ. 14,106.—		
Δάνεια ἐπ' ἐνέχυρον ἐπὶ πλῶν μὲ δόσεις.....	Δρ. 24,502.20		
Δάνεια ἐπ' ἐνέχυρον ἐπὶ πλῶν μὲ δόσεις.....	Δρ. 3,964.80		
Δάνεια ἐπ' ἐνέχυρον ἐπὶ πλῶν μὲ δόσεις.....	Δρ. 1,238.95		
Δάνεια ἐπ' ἐνέχυρον ἐπὶ πλῶν μὲ δόσεις.....	Δρ. 34,190.70		
Δάνεια ἐπ' ἐνέχυρον ἐπὶ πλῶν μὲ δόσεις.....	Δρ. 79,326.—		
Δάνεια ἐπ' ἐνέχυρον ἐπὶ πλῶν μὲ δόσεις.....	Δρ. 16,492,241.38		
Δάνεια ἐπ' ἐνέχυρον ἐπὶ πλῶν μὲ δόσεις.....	Δρ. 16,492,241.38		

ΑΝΤΙΠΑΡΑΒΟΛΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΙΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1910 ΠΡΟΣ ΤΟ 1909

Καθ' ὅλην τὴν Α'. ἑξαμηνίαν 1909 ἐνηργήθησαν 9,665 καταθέσεις ἀτόμων ἀνταρροσπούται.....	Δρ. 7,534,271.89
Καθ' ὅλην τὴν Α'. ἑξαμηνίαν 1910 ἐνηργήθησαν 10,310 καταθέσεις ἀτόμων ἀνταρροσπούται.....	Δρ. 9,004,774.46
Κατὰ τὸ τέλος τῆς Α'. ἑξαμηνίας 1909 τὸ ὅλον τῶν καταθέσεων ἀνῆλθετο εἰς.....	Δρ. 6,016,636.50
Κατὰ τὸ τέλος τῆς Α'. ἑξαμηνίας 1910 τὸ ὅλον τῶν καταθέσεων ἀνῆλθετο εἰς.....	Δρ. 7,432,284.21
Ἡ ἐν γένει κίνησις τῆς χρεωστ. τῆς Α'. ἑξαμην. 1909 τὸν μερίδον τοῦ ἐνεργητ. καὶ παθητ. ἀνῆλθεν εἰς.....	Δρ. 259,780,542.—
Ἡ ἐν γένει κίνησις τῆς χρεωστ. τῆς Α'. ἑξαμην. 1910 τὸν μερίδον τοῦ ἐνεργητ. καὶ παθητ. ἀνῆλθεν εἰς.....	Δρ. 814,999,588.28

Αἱ εἰς χρυσὸν μερίδες ὑπελογισθῆσαν πρὸς δραχμὴν μίαν ἑκάστην ὑφ' ὀνόματι.

ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ Α'. ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1910

ΧΡΕΩΣΙΣ

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

κωθοῦμε. Νὰ εἶχαμε καιρὸ, καὶ νὰ μὴ φοβοῦμουν τὰ γερατειά, θὰ σ' ἔπαιρνα μαζί μου ὡς τὸ Παρίσι. Ἐκεῖ θὰ σἀνέβαζα σ' ἓνα σπῆτι, στοῦ Ταξιάρχῃ τῇ συνοικίᾳ. Θὰ μπαίναμε, καὶ θὰ βλέπαμε τοίχους ἀπὸ βιβλία ἐλοτρέγυρα. Καὶ στὴ μέση λεδόντῃ, μὲ πρὸς χαρῇ ὀψῃ, καὶ μ' ἐλῶξυπνα μάτια. Αὐτοὺς εἶναι ποῦ τὴν πέταξε τὴν πρώτη τῇ μπόμεπα μέσα στὴ δασκαλήσια τῇ φάλαγγα. Ἐαφνικὸ τοὺς ἦρθε σὰν ξέσπασε. Κανένας τοὺς δὲ βγῆκε νὰ τὸν ἀνταμώσῃ καὶ νὰ τοῦ ρίξῃ, ἅς εἶναι καὶ μιὰ τουφεκιά. Παιδιὰ βάζανε καὶ τοῦρριχτῖαν πέτρες. Μὰ τὸ «Ταξίδι» τοῦ ἐλονένα ταξιθεῦει ἀνάμεσά τοὺς, καὶ τοὺς σπέρνει φωτιά καὶ καπνὸ.

Κ' εΐτανε μπόμπα ποῦ μόνος τῇ δούλεψε καί

μόνος τὴν πέταξε. Ἐνὰν δὲν εἶχε πλάγι τοῦ νὰ τοῦ
δώσῃ κουράγιο. Ὁχι, στεκότανε μιά κοντά του. Σωτ
στὴ Μπουμπουλίνα σὲ τέτοιους πολέμους. Μιά ποῦ
μποροῦσε νὰ τοῦς ρουφήξῃ τοὺς φίλους μας ἐκα-
μέσα. Ἐπισιῶμη τὴν ἔλεγαν τὴν ἀγαπητικιά του.
Ὁ μὲν τοῦ πῆγε, εἶναι: τὸ λοιπὸν καὶ αὐτὸς δάσκαλος;
Ναι, ἀπὸ κείνους ποῦ θάχῃ τὸ ἔθνος σὰν ξεφορτωθῇ
τὸ Δασκαλισμὸ.

(⁹ Ακολουθεῖ)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

Πιστοί και ξέδα τμήματος εν- εργηδων καταστάσεως· απόβ. 10 % ετησίως	Δρ.	57,103,95
καθυστορήσεις Συνυλλογιστικών και Γραμ- ματίων, απόβ. 10 %	Δρ.	4,175,10
καθυστ. Αποδείξεων Συντάξεων· απόβ. 10 %	Δρ.	1,600.—
φόνον επιτηδύματος Α' εξαμηνίας 1910.	Δρ.	16,688.13
τόκους Ταμειοτηνών	Δρ.	79,770.35
τόκους Καταθέσεων επί τόκω	Δρ.	56,191.45
τόκους Πιστωτικών Λογαριασμών	Δρ.	87,747.55
Διατιθέμενα διά την παροδον εξιστην	Δρ.	65,810.15
Αφαιρέματα διά την έπομένην...	Δρ.	8,151.12
Καθαρά κέρδη	Δρ.	307,657.90

ΔΙΑΝΟΜΗ ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ Α' ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1910 ΔΡΑΧΜΩΝ 65,810.15 ΩΣ ΕΠΕΤΑΙ:

Εἰς προσωρινὸν μέρισμα Δ' ἐξ-εμνήσιας 1910	Δρ.	65,810.15
*Εκ τοῦ ἀνωτέρου μερίσματος τῶν Δραχμῶν 65,810.15 :		
α') διὰ φόρον Δημοσίου 5 1/10 ἐπὶ Δραχμῶν 56,391	Δρ.	2,819.55
β') » χαρτῶσιμον 2 1/10 ἐπὶ τοῦ μερίσματος 15,000 μετοχῶν Δρ. 58,571.45	»	1,071.45
γ') » φόρον Δημοσ. 5 1/10 κατὰ τὸν νεαρὸν νόμον ἐπὶ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου Δραχ. 3,088.25	»	154.45
*Εκ τοῦ ἀνωτέρου ὁπολοῦτον καθαρὸν μερίσματος	»	61,764.70
α') διὰ νεράλιον ἀποθ. τακτ. 5 1/10 κατὰ τὸ ἀρθ. 50 τοῦ Καταστατικοῦ	Δρ.	8,088.25
β') δι' ἀμοιβήν Δ. Συμβουλίου 10 1/10 κατὰ τὸ ἀρθρον 50 τοῦ Καταστατικοῦ Δρ. 6,176.45	»	6,867.60
γ') διὰ φόρον διη. οἰσίου 5 1/10 κατὰ τὸν νεαρὸν νόμον ἐπὶ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ Δ. Συμβουλ. Δραχ. 6,176.45	»	808.85
*Εκ τῶν προσωρινῶν, ἐξ-εμνήσιατον καθαρὸν, ἥτοι ἐλεύθερον φόρου καὶ χαρτῶσιμον πέρους Δρ. 3,500.00	»	52,500.—

Τὸ μέισμα πληθύνεται :

Ε. Αθήναις παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι ἀπὸ τῆς 20 Ἰουλίου ἔ. ἔ.

[illegible]

•Εν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἰουλίου 1910.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΙΟΝ ΛΟΓΕΙΟΝ
Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

П. С. ДЕЛТН

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

—ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ (μὲ εἰκόνες τοῦ κ. Ν.

Δύορα).

—Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑΣ (μὲ εἰκόνες)

τῆς Κας Σοφίας Δασκαλίδου).

Τυπώθηκε στη Λόντρα, σὲ διαδεχτὸ χαρτὶ καὶ εἶναι καλλιτεχνικὰ δεμένο.

Πουλιάται στὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς «Ἑστίας» δρ. 3,50.

ВАРВАРОПАЗАР

•ΓΟΥΦΟΝΤΕΣ τῶρα, ἐρχεται πάλιν ἡ βορρὴ καὶ τυμ-
πανίζει εἰς τὰ τεύματα.—Ἐφθῆμ. «Σκρίπ», ὡς Ἰουλιῶν,
σελ. 4, στήλη 6.

«Αἱ περὶ τῆς δράσεως τοῦ Πατριάρχου Αἰ' ἀνέκαθεν

ἰδιαιτυπῶσαι τῆς «Πρόδου» ὑπόνοιαι! ἤρξαντο ἀπαλη-
θεύεσθαι». — «Πρόδος» Σμύνης, 24 'Ιουλίου, σελ. 1.

σχήλη 1.

α" Ἐκτακτος παράστασις ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ τοῦ ἀρχαίου

πνεύματος.»—Προγράμματα Θεάτρου Βαρίστε στους το-
χους τῆς Ἀθήνας. 28 Ἰουλίου.